

III.

Отдихъ.

Днитѣ, 29 ноемврия (11 декемврия), понедѣлникъ, и 30 ноемврия (12 декемврия), вторникъ бѣха за насъ въ Виена, отъ една страна, дни на отдихъ, отъ друга, дни на приготвление за пѣтуванието ни по-къмъ сѣверъ, като рѣшихме да отложимъ прѣдставянето ни прѣдъ надлежния министръ въ австрийската столица за най-послѣ, толкозъ по-много, че г. Каницъ дойде та ни съобщи, че не билъ още въ състояние да ни даде какъвто и да е положителенъ отговоръ относително до направенитѣ му постѣпки за нашето приимане отъ намѣстника на графъ Андраши, а пъкъ ние бързахме да идемъ уврѣме и другадѣ. Излишно е да кажа, че ние, по съвѣта на нашитѣ приятели съотечественици въ Виена, се снабдихме съ каквито трѣбаше зимни дрѣхи за сѣверния климатъ, а между тѣхъ и съ скъпи кожуси, безъ каквито ни се каза, че е немислимо пѣтуването ни въ сѣверна Германия и Русия по онова врѣме.

Ще забѣлѣжа тукъ съ приятна длѣжностъ, че прѣзъ кратковрѣменното ни тоя пѣтъ прѣстояване въ Виена ние бѣхме прѣдметъ на извънредна любезностъ и извънредна внимателностъ отъ страна на нашитѣ тамъ съотечественици-търговци, братия Паница, Димитъръ Аневъ, Никола Ковачевъ, Георги Киселовъ, Генишевъ и пр. Г-да Братия Паница ни каниха на госте у дома си не веднажъ и дважъ, а другитѣ не знаяха просто, въ коя по-първа гостилница да ни заведатъ. Особено приятно бѣше домашното събрание една вечеръ у веселия и добрия, но злочестия отпослѣ въ свободна България, покойния Димитъръ Аневъ отъ Свищовъ. При изключително български ястия, едни сухи доставени направо изъ